Nr. 4.
12.
janúar.

Lög

um

meðgjöf með óskilgetnum börnum o. fl.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru

1. gr.

Í yfirvaldsúrskurði þeim, er gjörir barnsföður að skyldu að greiða meðlag með óskilgetnu barni sínu, eða þar sem meðlagsskyldan er staðfest, skulu vera upplýsingar þær, er fyrir hendi eru, um aldur hans, fæðingarstað og framfærslusveit.

2. gr.

Heimilt er móður óskilgetins barns að krefjast þess, að föður þess verði gjört að skyldu að greiða að minnsta kosti helming þess kostnaðar, er af barnsförunum leiddi fyrir hana, og ef þörf gjörist þröngvað til þess, svo sem heimilað er í lögum um greiðslu á meðgjöf með óskilgetnum börnum. Yfirvöldin tiltaka upphæð þessarar fjárreiðslu, og getur móðir barnsins heimt hana eptir reglum þeim, er segir í 4. gr.

3. gr.

Nú deyr karlmaður og lætur eptir sig barn óskilgetið yngra en 16 ára, og skal þá greiða af fjármunum dánarbúsins sem skuld, er komin sje í gjalddaga, barnsfúlgu þá, er hinn dáni skyldi gjalda, svo framarlega sem beiðni um það kemur til skiptaráðanda áður en skuldlýsingarfrestur (Proclama) er liðinn eða 6 mánuðir frá láti hans, hafi skuldlýsingarfrestur eigi boðaður verið. Ef ekkja barnsföður er á lífi, þá skal eigi fje út leggja

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 4.
12te
Jan.

om

Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede uden for Ægteskab, m. m.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Den Øvrighedsresolution, ved hvilken Bidrag til at forsørge et udenfor Ægteskab avlet Barn paalægges Faderen, eller hvorved Bidraget stadfæstes, skal indeholde de forhaandenværende Oplysninger om Barnefaderens Alder, Fødested og Forsørgelsessted.

§ 2.

Moderen til et uden for Ægteskab avlet Barn skal om fornødent med de Tvangsmidler, som Lovgivningen hjemler for Underholdsbidrag til saadanne Børn, kunne fordre Barnefaderen tilpligtet at udrede mindst Halvdelen af de særlige Udgifter, som Barselfærden har medført for hende; Øvrigheden bestemmer det her omhandlede Bidrags Størrelse, som Moderen kan indkræve efter Reglerne i denne Lovs § 4.

§ 3.

Naar en Mandsperson ved sin Død efterlader sig uægte Børn under 16 Aars Alderen, bliver det fornødne til Dækning af det ham paahvilende Underholdsbidrag at udbetale af Boets Midler paa samme Maade som forfalden Gæld, saafremt Begæring herom fremsættes for Skifteforvalteren inden Udløbet af Proklama eller, hvis saadant ikke udstedes, inden 6 Maaneder efter Mandens Død. Hvis Barnefaderen efterlader sig Enke, finder saadan Ud-

Nr. 4. 12. janúar. öðrum óskilgetnum börnum hans en þeim, er fædd voru fyrir hið síðasta hjónaband, og skal þess gætt, er ekkja eða skilgetin börn barnsföður eru á lífi, að meðgjöf sú, er greidd er óskilgetnu barni til framfærslu, nemi eigi meiru fje en því, er barnið skyldi í arf taka, ef skilgetið væri. Nú situr ekkja barnsföður í óskiptu búi, og heldur hún þá áfram að greiða meðgjöf þá, er á barnsföður hvíldi, að svo miklu leyti sem yfirvaldi þykir hæfa eptir efnum hennar og með hliðsjón til fyrtjeðra fyrirmæla, þó eigi lengur en þar til barnið er orðið 14 vetra. Um barnsfúlgu, er greidd er af hendi í einu eptir lát föðurins, skal fara sem um fje ómyndugra, og skal til taka, á hvaða tíma og hverjum greiða skal meðögin. Falli barnsfúlga niður að nokkru eða öllu, þá skal fje það, er óeytt er, þá er barnið deyr eða verður 16 ára, koma til skipta meðal erfingja.

4. gr.

Sje barnsfúlga, sem föður óskilgetins barns er skylt að borga samkvæmt úrskurði amtmanns eða sættargjörð, staðfestri af honum, eigi greidd á rjettum gjalddaga, og eigi móðir þess rjett til framfærslu hjer á landi, þá er henni heimilt, að krefjast þess, að fúlgan verði greidd sjer af sveitarfje í dvalarsveit sinni, þó eigi nema fyrir hið síðasta ár. Beiðninni skal fylgja löglega birtur úrskurður amtmanns um barnsfúlguna, eða löglega birt sættargjörð staðfest af honum, og lífsvottorð barnsins, og skal hún jafnframt láta þær upplýsingar í tje um framfærslusveit barnsföður, sem hún er fær um. Meðlagið skal talinn sveitarstyrkur til handa barnsföður frá dvalarsveit móðurinnar, og fer um endurgjald á honum eptir ákvæðum fátækralaganna. Sannist það, að barnsfaðir hafi verið dáinn, eða farinn af landi, þegar meðlagið var fallið í gjalddaga, þá skal styrkurinn talinn sveitarstyrkur veittur barnsmóðurinni. Afplánun að lögum skal því að eins eiga sjer stað, að framfærslusveit barnsföður beiðist þess.

Nú hefir meðlagið hvorki verið innheimt nje afplánað, fyrir því að eigi hefur orðið haft upp á barnsföður, eða hann hefur komizt undan lagaaðförum, og er þá sveit þeirri, er eigi hefur fengið styrk sinn endurgoldinn, heimilt, er hann síðar kemur fram, að ganga að honum að lögum, ef eigi er um seinan, að því er meðlagið snertir, og ennfremur beita við hann lögum 4. nóvbr. 1887 um sveitarstyrk og fúlgu.

5. gr.

Sama rjett, sem móðir að óskilgetnu barni hefur eftir 3. og 4. gr. laga þessara, hafa og þeir menn, er annast eiga framfærslu og uppeldi barnsins eftir móðurina látna, burtfarna eður af öðrum líkum orsökum, og enn fremur fátækrastjórn, þá er hún hefur orðið að takast framfærslu þess á hendur.

Þá er móðir óskilgetins barns deyr, á faðir þess því að eins rjett á að fá það til sín, til framfærslu og uppeldis, að hann annaðhvort ættleiði það, eður hann fái til þess leyfi amtmanns á þeim stað, er barnið er.

6. gr.

Þegar faðir óskilgetins barns hefur að lögum verið skyldaður til að greiða meðlag með því, en menn vita eigi, hvar hann er niður kominn, hefur móðir barnsins rjett til þess, ef þörf gerist, að krefjast fulltingis lögreglustjórnar til þess að leita uppi verustað hans. Sama rjett hefur bæði sá, er á að annast framfærslu óskilgetins barns, hvort heldur er eptir móður þess látna eða burtfarna, eða af öðrum orsökum, og eins fátækrastjórnin, hafi hún orðið að takast framfærslu þess á hendur.

betaling dog kun Sted til Fordel for dem af hans uægte Børn, der ere fødte før hans sidste Ægteskab, og det bliver, naar han efterlader Enke eller ægte Børn, at iagttage, at Beløbet, som udredes til det uægte Barns Underhold, ikke overstiger, hvad det som ægte Barn vilde have arvet. Hensidder Enken i uskiftet Bo, paahviler det hende at fortsætte med Udbetalingen af det Manden paahvilende Bidrag saa vidt og i det Omfang, Øvrigheden efter Skøn over hendes Formuesforhold og under Hensyn til ovenstaaende Regler finder det passende, dog ikke ud over Barnets fyldte 14 Aar. Naar Underholdsbidraget efter Faderens Død udredes i et samlet Beløb, bliver det at overgive til Forvaltning som umyndiges Midler med Opgivelse af, i hvilke Terminer og til hvem det skal udbetales. Bortfalder eller nedsættes Bidraget, falder det ved Barnets Død eller fyldte 16de Aar uanvendte Beløb til Deling mellem Arvingerne. Nr. 4. 12te Jan.

§ 4.

Naar det Underholdsbidrag, som efter Amtmandens Bestemmelse eller et af Amtmanden stadfæstet Forlig skal udredes af Faderen til et uden for Ægteskab avlet Barn, ikke betales i rette Tid, kan Moderen, for saa vidt hun er forsørgelsesberettiget her i Landet, fordre Bidraget, dog ikke for længere Tid end det sidste Aar, udbetalt af sin Opholdskommune. Begæringen skal være ledsaget af vedkommende Amtsresolution eller af Amtmanden stadfæstede Forlig i behørig forkyndt Stand og af Leveattest for Barnet, hvorhos hun samtidig maa give de til hendes Raadighed staaende Oplysninger om Barnefaderens Opholdssted og Forsørgelsessted. Bidraget betragtes som en Barnefaderen af Moderens Opholdskommune ydet Fattighjælp, med hvis Refusion der forholdes overensstemmende med Fattiglovgivningens Regler. Bevises det, at Barnefaderen var død, eller at han havde forladt Landet, den Gang Underholdsbidraget forfaldt til Betaling, betragtes Bidraget som en Barnemoderen ydet Fattighjælp. Afsoning i Overensstemmelse med de herom gældende Regler finder kun Sted efter Begæring af Barnefaderens Forsørgelseskommune.

Er Underholdsbidraget ikke blevet inddrevet eller afsonet, fordi Barnefaderen ikke har kunnet findes eller har unddraget sig Retsforfølgningen, er den Kommune, som ikke har faaet sit Udlæg erstattet, berettiget til, naar han senere kommer til Stede, at bringe de omhandlede Retsmidler til Anvendelse imod ham, for saa vidt disse efter de gældende Regler endnu haves til Raadighed for det paagældende Bidrag, saavel som til i øvrigt at bringe Lov af 4de November 1887 om Fattigunderstøttelse og Forsørgelse til Anvendelse.

§ 5.

Samme Ret, som denne Lovs §§ 3 og 4 tillægger det uægte Barns Moder, har den, som efter Moderens Død, Bortrejse eller lignende udøver Opdragelsesmyndigheden over Barnet, og ligeledes Fattigvæsenet, naar det har maattet overtage Barnets Forsørgelse.

Barnets Udlevering til Forsørgelse kan Faderen efter Moderens Død kun fordre, enten naar han kuldlyser det, eller naar Overøvrigheden paa Barnets Opholdssted tillader saadant.

§ 6.

Naar Faderen til et uden for Ægteskab avlet Barn paa behørig Maade er tilpligtet at udrede Underholdsbidrag, og det ikke vides, hvor han opholder sig, er saavel Barnets Moder som den, der efter Moderens Død, Bortrejse eller lignende udøver Opdragelsesmyndigheden over Barnet, saa og Fattigvæsenet, naar dette har maattet overtage Barnets Forsørgelse, berettiget til om fornødent at fordre Faderens Opholdssted efterlyst ved Politiets Bistand.

Nr. 4.
12. janúar.

7. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. maí 1900, og falla þá úr gildi lög 24. janúar 1890, um meðgjöf með óskilgetnum börnum o. fl. Þó koma ákvæði nefndra laga til greina um meðlög þau, sem fallin eru í gjalddaga fyrir 1. maí 1900, ef beiðni um borgun á þeim er komin til dvalarsveitar eða framfærslusveitar barnsföður fyrir nefndan dag.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 12. janúar 1900.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hørring.

§ 7. Nr. 4. 12te Jan.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Maj 1900, til hvilken Tid Lov af 24de Januar 1890 om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede uden for Ægteskab m. m., træder ud af Kraft; dog blive de i den sidstnævnte Lov indeholdte Bestemmelser gældende med Hensyn til Underholdsbidrag, der ere forfaldne inden den 1ste Maj 1900, og om hvis Betaling der inden denne Dag er fremsat Begæring til Barnefaderens Opholdskommune eller hans Forsørgelseskommune.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 12te Januar 1900.

Ministeriet for Island, den 12te Januar 1900

Hørring.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 4. Lov af 12te Januar om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede uden for Ægteskab, m. m.